

SmallTalk

พญก้าแพงทบีบลี

อาทิตย์ นิ่มนวล

ฝ่ายพัฒนากิจการศึกษาศาเลสิบพิมพ์

สวัสดีสมาชิก TPA News ทุกท่านครับ คอลัมน์ Small Talk ฉบับนี้ยังป่วนเป็ย่นอยู่ที่เมืองจีนครับ จะพาทุกท่านไปท่องเที่ยวกันที่สถานที่หนึ่งซึ่งเป็น 1 ในสิ่งมหัศจรรย์ของโลกและต้องนึกถึงทุกครั้งทีพุดถึงประเทศจีน ก็คือ “ก้าแพงเมืองจีน” หรือ 长城 (ฉางเจิง) ครับ ด้วยความยิ่งใหญ่ของก้าแพงที่สร้างจากน้ำมือมนุษย์แห่งนี้ ทำให้หลายๆ คนอยากลองไปสัมผัสสักครั้งในชีวิต ผมจึงขอรับคำท้านี้และพยายามดันดันไปสัมผัสด้วยตัวเอง (ข้ออ้าง...)

การเดินทางไปก้าแพงเมืองจีนนั้นมีด้วยกันหลายวิธี จะไปกับทัวร์ หรือไปเองก็ตามแต่สะดวกและมีด่านหลายด่านให้เริ่มต้นปีนได้แตกต่างกันไป ในเมื่อมาเที่ยวเองก็ต้องไปเองซะใหม่ครับ ก่อนอื่นเลยต้องนั่งรถไฟใต้ดินเพื่อไปขึ้นรถไฟออกไปนอกเมือง (ปัจจุบันมีรถบัสตรงไปที่นั่นเลยครับ แต่ผมมารู้เอาทีหลัง...) ด้วยความที่กระหึญไทยแบบเราไปเที่ยวเองก็เลยต้องมีเหตุการณ์เป็นๆ เกิดขึ้น เรื่องมีอยู่ว่ารถไฟที่ผมนั่งไปไม่ได้ลือกที่นั่งครับ จะนั่งตรงไหนก็ได้ แต่ก็มีบางขบวนที่ลือกที่ไว้สำหรับกรุ๊ปทัวร์และผมก็ลือกที่จะไปนั่งขบวนนั้นโดยไม่รู้...ทันใดนั้นเอง เรื่องก็ไปถึงหูไกด์ทัวร์จนได้และในที่สุดผมก็โดนตะเพิดไปนั่งที่อื่น อายจนแทบจะแทรกแผ่นดินหนีเลย

เกือบลืมบอกไปว่า ผมลือกที่จะไปเริ่มต้นปีนที่ด่านปาต้าหลิ่ง (八达岭) สร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์หมิง (明朝) ซึ่งเป็นที่นิยมมากที่สุดและนักท่องเที่ยวเยอะที่สุด พอรถไฟเทียบชานชาลาของสถานีปาต้าหลิ่งแล้ว คนทั้งขบวนก็แห่กันลงอย่างอีกทีก็ เราเดินทางมาเรื่อยๆ (อาศัยตามคนในท้องถิ่นเอาครับ) ก็พบปากทางเข้าแต่ก็ยังไม่สามารถเข้าไปได้เพราะต้องเดินต่อไปอีกนิดนี้ขนาดยังไม่ได้ปีนก้าแพงของจริงยังเล่นเอาหอบเลยครับ แล้วก็มาถึงบันไดขึ้นก้าแพง (จริงๆ) เสียที...**คุณพระช่วย!** ทันทีที่เหลือบมองไปเบื้องหน้า ผมก็แทบจะอยากเดินกลับลงไป

จริงๆ รู้ซึ่งแล้วว่าทำไมเขาถึงใช้คำว่า “ปีน” เพราะมันชันมาก แต่ในเมื่อมาถึงแล้วจะยอมได้อย่างไร ตั้งหน้าตั้งตาเดินหน้าต่อ

ระยะแรกๆ ก็ยังเดินอย่างสบายๆ ครับ ผู้เฒ่าผู้แก่ลูกเด็กเล็กแดงก็ไม่หวั่น (ก้าแพงเมืองจีนแต่ละช่วงจะมีป้อมสังเกตการณ์เป็นระยะๆ ซึ่งถือว่าเป็นสวรรค์สำหรับนักปีนหน้าใหม่อย่างมากครับ พอจะหายใจ

หายคอได้บ้าง) พอผ่านไปได้สัก 2-3 ป้อมก็เหมือนกับว่าก้าแพงจะอัศจรรย์ความยากขึ้นเรื่อยๆ จากที่เคยชันประมาณ 20-30 องศา ก็เริ่มไต่ระดับไปแตะที่เกือบๆ 45 องศา (เห็นก็ถึงครึ่งหนึ่งของมุมฉาก) เริ่มต้องอาศัยราวเหล็กกันบ้างแล้ว ผิดกับคนในพื้นที่ โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่ยังสามารถปีนกันได้อย่างพลิ้วไหวเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นเห็นดังนั้นผมถึงกับยอมไม่ได้ ขอสู้สุดใจ แล้วความพยายามก็ต้องดับวูบเมื่อได้เจอกับช่วง 50-60 องศาขึ้นไป มันไม่ไหวจริงๆ ครับ เกาะราวตลอดทาง มองกลับลงไปก็แทบสิ้นสติ เลยขอหยุดสติไว้เพียงเท่านี้แล้วเริ่มมองหาทางลง

ก่อนที่จะไปพบกับทางลงก็ต้องขอเอาไว้เป็นฉบับต่อไป นะครับ เพราะหมดหน้ากระดาษเสียก่อน สุดท้ายนี้ก็มีเกร็ดเล็กๆ น้อยๆ มาฝากกันด้วยครับ

Small Tips

ชื่อเต็มของก้าแพงเมืองจีน คือ 万里长城 (ว่านหลี่ฉางเจิง) มาจากคำว่า 万里 หรือ “หนึ่งหมื่นลี้” จึงถูกเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “ก้าแพงหมื่นลี้” แต่จริงๆ แล้วไม่มีใครทราบความยาวที่แท้จริง (ข้อมูลบอกว่ายาวประมาณ 4,000 ไมล์) และที่นี้ก็เป็นสุสานของผู้ก่อสร้างด้วย เพราะมีแรงงานนักโทษและทาส ซึ่งเสียชีวิต

ลงจากความเหน็ดเหนื่อยและหิวโหยกว่า 1 ล้านคนถูกฝังไว้ใต้ก้าแพงแห่งนี้ ก้าแพงนี้จึงถูกเรียกว่า “สุสานที่มีความยาวที่สุดในโลก” มานับศตวรรษ (wikipedia)

